

Je úterí sedmého března, posloucháte studio N, tady je Filip Tytlbach.

Dnes o tom, co se dělo za Zdmi Hradu, druhá epizoda 3 dílného seriálu o finále Miloše Zemana. Miloše Zemán se během druhého volebního období izoloval za Zdmi Lánského zámku a začal se výrazně ukazovat vliv jeho okolí.

Při téhletej skartaci došlo omilem ke skartování dvou zpísů v režimu důvěrném, to znamená hnedit srečného se restalo.

Čím dál časti se uvážných kaus vynořovala dnes už notoricky známá jména.

Co se dělo v utrobách Pražského Hradu?

Na to odpovíme v druhém ze 3 dílu miniserie studio N o odcházení Miloše Zemana ve studiu je investigativní reporterka Deniku N. Zdislava Pokorná z Díšovicej Ahoj.

Ahoj Filip, a díky za pozvání.

Vím, že pan prezident je své právný a své bytný člověk a pokud by on jenom na chvíličku zacítil, že kdo koli vzio okolí nedělá dobré ménu nebo kazí, dobré ménu panu prezidentovi, takom by byl první, který by kohokoliv bezměnostiou kam žitě vyměnil.

Minář nejedlý, ovčáček, šlouv, novák, zásadní osoby v pozadí hradní politiky posledních lat, kdo z nich určoval nejvíc tu hradní politiku. Kdo měl největší moc?

Podle mě je potřeba to rozdělit na moc, kterou vykonával prezidentský úřad jako takový, a potom moc, kterou měli tyto lidé na prezidenta Miloše Zemana.

Takže moc a vliv?

Moc a vliv.

Pro mě a mohu mluvit, jistě za paná kolego nejdleho je důležitého, co si o naší práci myslí pan prezident.

Právě to bylo strašně zajímavé, když v roce 2013 prezident Miloše Zeman nabídl v Ratislavu Minářevi,

aby se stal kanslérem, ale kanslér úplně nezvládal chod toho úřadu.

A co si o ní myslí? Je spokojen s vaší prací?

Já vězím, že je spokojen, protože pan prezident jsme se bavili o tom, zdali budu mít tu čest, mu pomáhat v dalším pěti letem obroví, a pan prezident ve velmi přátelském rozhovoru myzděl, že s mojí prací počíta.

A z prací Martina nejdleho? Teď se tedy ptám vás, protože vy jste ve studiu, můžete říct, jestli i s ním pan prezident počíta?

Ano, je to naprosto stejně tak, jak před mojí osobu, i z prací poradce Martina nejdleho počíta.

Je to člověk, který přišel nahrad s biznesu, neuměl úplně tu úřadnickou práci a až tolik mu to nešlo.

Další problém, který mu on na hradě čelil, bylo to, že tam neměl se jako loajální lidi, který by pro něj pracovali.

A to bylo daný i tím, že když se v roce 2013 v Ratislav Mináhr s Martinem nejedlím zbavili Miroslava Šloufa, tak tím přišli i o lidi, který on chtěl nahrad dosadit.

Takže oni přišli nahrad a neměli se znamen, který by byli loajální nén jim, ale i Zemanovi, protože je to právě ten šlouf, kterého se zbavili.

Takže prvních pětlet válčili s tím, kdo je nebo není na jejich straně.

A tady tu situaci srovnali až v roce 2018,
když před druhými volbami prezidentskými
se zbavili lidí, kteří nebyli loajální nén jim, ale i Zemanovi.
Nebo se zbavili lidí, kteří měli naopak extrémně blízko
k Miloši Zemanovi, což byl například Vindrich Forejd.
Takže, abych odpoveděla na otázku, co se týče hradu,
tak tam měl extrémní vliv kanclér Vratislav Minář,
později i Jan Novák.

A co se týče vlivů na prezidenta,
tak to měl právě především jeho poradce Martin Nédlý
v některých otázkách i kanclér Minář.

Oni si privatizovali prezidenta.

Ať se v tom vyznáme, tak Vratislav Minář je kanclér,
prezidenta Zemana, Martin Nédlý poradce
s velmi úzkými vazbami na Moskvu.

Ale co Jan Novák, kdo Jan Novák, protože to nebylo
zastak výrazné jméno v tom veřejném prostoru.

Jan Novák je úředník, který se nahrat.

Napraštský hrad dostal už v 90. letech,
a to za Ery Václavá Klausé.

Je pozorohodné, že tam začínal právě s odsouzeným
lobbystou Markem Dalíkem, což byl jeho blízký přítel.

Oni spolu i studovaly na univerzitě Karlově.

A tady je ich kariér a začínala právě na Pražském hradu.

Kde Jan Novák působil, čistě jenom jako úředník,
poté se dostal i na post šefa Bezpečnostního odboru,
to bylo už v Eře Václavá Klausé.

Tam se rozešli jeho cesty s Markem Dalíkem,
který byl pravá ruka Mirka Topolánka, tehdyšého preméra,
a Novák se posléze přidal znovu k Dalíkovi,
když se stal šefem úřadu vlády, předsedy a preméra Mirka Topolánka.

Takže tam se těch cesty znovu spojily.

Jan Novák na úřadu vlády byl několik let,
a poté odešel a angažoval se v kampanii v roce 2013.

Zemanová proti kandidáta Jana Fischer.

Jan Fischer ale neuspěl, a Jan Novák poté krátce pracoval
například na národním Bezpečnostním úřadu,
měl ešte nějaký další angaž má a v roce 2015
se znovu vrátil nahrat a právě se tam vrátil díky Martinu Nédlému.

V roce 2015 byl pověřený vedením Bezpečnostního odboru,
a to je právě ten problém, co provázal tu hradní éru,
protože Bezpečnostní odbor vedl Jan Novák,
který neměl příslušnou Bezpečnostní prověrku,

takže se dostal opravdu do paradoksní situace,
že vedl odbor, ale nemohu se se znamovat s ničím, co tam přišlo,
protože Jan Novák měl pouze prověrku na vyhrazené,
což měl i kancelér Fratislav Minář,
a to je typ prověrky, kterou podepisuje právě Minář.
A pořád platí to, že pokud jsou nevyhoví vašemu odvolání,
tak končíte na prežském hradě?
Já jsem většinu z takového neřekl,
já říkám, že jsem splnil veškeré normy,
které jsou potřeba k tomu, by jsem fungula jako kancelér,
a to znamená, že mám prověrku,
která naplňuje zákone normy proto, aby jsem fungula jako kancelér.
Takže už to neplatí?
Já jsem neřekl o tom,
že nebudu mít třízně tady než s končím, neřekl?
Takže tohle bylo opravdu bizarný, co se tam dělo, nicméně na tom bezpečnostním odboru byly
úřednice, které byly Janu Novákovy, Loa Jálň,
a to už právě z těch 90. let.
A ty disponovali to bezpečnostním prověrkou na přísně tajné.
Takže Jan Novák se tam dostal v roce 2015,
byl to nejdleho člověk,
a měl z počátku velké spory s Vratislavem Minářem.
Protože Vratislav Minář, z toho, jak jsem se bavila s lidma, kteří tam v tudobu pracovali,
se trochu bál, že Jan Novák ho má nahradit ve funkci,
ale i jako v nějakém vlivu, který na tom hradě Minář do té doby měl.
Takže se tam děli jako různé bizarní historky.
Jedna nejmenovaná úřednice například spomíná,
že v roce 2016 sekretářky, kanceláře Vratislava Mináře,
pustili Jana Nováka do jeho kanceláře,
což se později dozvěděl i Minář na sladující den,
a ten extrémně začal ječet na ty sekretářky se slovy,
že to jsou krásy, protože Novák mu tam dával určitěšně nic.
Takže zruha taková dle atmosféra na tom hradě byla,
to jsou svéra extrémní nedůvěry a msty a paranoji.
Byla vyžadována od psoupní lojality
a člověk přitám cítil bez smotř.
Oni se tam chovali jako na dobytém území,
které nepatří státu, nepatří ve řenošťálnom jim.
Paranoji z toho, kdo věnáší informace
nejenom v rámci koruzných úradů mimo ten Pražský hrad,
ale také informací do médií, protože hrad se totálně uzavřel.
Později vznikl i seznam desinformačních médií,
což byl seznam na základě, které ho hrad nekomunikoval
s určitými medy.

S námi třeba.

S námi třeba.

S českou televizí, pokud se nepletu.

S českou televizí.

Se se znamem.

Se se znamem Radio Journal, Respekt.

Prostě tam těch medií bylo X,

ale abych se vrátila zpátky k tomu Novákovi.

Tam právě panovala ta velká nedůvěra
mezi ním a kanslérem.

Nicméně, minář si potom spočítal,
že novák se jim vlastně může opravdu hodit,
protože to byl úředník, který ty práci rozuměl
a právě tu agendu, která mu nešla,
tak na něj mohl přehodit.

Takže se dá říct, že po roce 2016
se tím formálním a nejvlivnějším člověkem
na tom pražském hradě stal právě Jan Novák,
který měl na stosti i komunikaci
s bezpečnostními službami,
což potom vedlo jako krůzním problémů,
k čemuž se asi dostaneme.

A kanclér Vratislav Minář i Martin Nédlý
se mohli věnovat svému biznesu.

Což se ukázalo například na těch hradních schůzkách,
kdy se tam v jejich kancelářích střídal
jeden biznismen odsouzený podnikatel za druhým.

Z toho vypřívátit spousta otázek pro mě.

Podme to zjít stručně postupně.

Jednak se nemůžu nezeptat na to,
jestli Jan Novák znal informace, které znát neměl.

To znamená, on vedl odbor, který se zabíval dokumenty,
které on sám by zledem tomu, jakou měl prověrku,
často nemohl číst. Četli je nebo ne?

Říkal mu to někdo nebo ne? Znali je nebo ne?

No, tak to je otázka, která se nikdy nevyřešila.

Já jí nevím.

Rada lidí říká různé věci.

Nicméně ti lidi, co na hradě pracovali,
tak se bojí říct ty věci, tak jak skutečně se měli odhrát.

Nicméně, když se policie zabívala tím,
jak se na hradě stejnými dokumenty nakládá,
tak nedokázala zistit, jestli dochází k porušování zákona.

A jestli si lidé, kteří nemají tu bezpečnostní prověrku,

se znamenají s informacemi, kterými by se známovali, absolutně neměli.

Pro mě osobně je těžko představitelné, že vedu odbor, mám v něm mít pořádek a nemám vlastně mít formálně žádné informace o tom, co se tam děje, jaké tam jsou dokumenty, tak jak to můžu řídit.

A odpověď, že to vedou dvě ženy, které tomu rozumí, tak tomu já nechápu, tak potom ten odbor, já přece nemám vlast, když absolutně bych formálně neměla vědět, co se v tom děje, takže je to pro mě těžko představitelné a právě to nakládání stejnými dokumenty byl případ, který se odehrál v roce 2021, když se skartovala vrbětická správa, která odstartovala celou útlivou vlnu toho, jak se skutečně na hradě stejnými dokumenty nakládá, je otázka, proč se ta vrbětická správa skartovala, protože bylo velké podezřejmě, že na té správě, která byla v režimu, kterou otisky, bujdomináře, nedlého nebo nováka, ale to se nepotvrdilo, protože ta správa prostě byla skartována.

A prezident ji viděl pozdě?

Prezident ji viděl, až o několik dní později, a je otázka, kdo se s tou správou se známil daleko předem. Bezpečnostní orbore, kancelář z prezidenta Republiky Zatrulce Marginálí byla potrestána, došlo k tomu, že dámy, které jsou tam odobvat z hlavá Havla, omilem při těch 600, spisek skartovali dvě, které jsou už šude do hledání, a kaužas toho znikláš po té, co samozřejmě zase v souhledu se zákonem.

Se k tomu dělal zápis, udělal se zápis skartační komise, že k tomu došlo, všude, nikde jsme to nedajili, všude se po tom vědělo, a náhle po měsíci a půl, přichází na poput bezpečnostní informační složby a pracovníci ONCOZ, býhlých lukavicích, já jsem povodně myslel, že přišli vyzverávat koronovační kledoty, a oni přišli k nám do bezpečnostního odbodu něco hledat, všuch se vědělo dva měsíce oficiálně, všude oficiálně jsme to říkali, že bohužel omilem došlo ke skartace. Čeho se týkali ty omilem skartované spise?

Já jsem ty spise samozřejmě nikdy nevěl,
protože mám prověrku, ale s toho, co jsem se změří dozvěděl,
tak se jednalo o spis klikavuze,
ale v rbětice a ten druhý se přiznam ani nevím,
opravdu nevím.

No, druhá otázka, která mi vyplívá z toho,
co si říkala, to jsou ty hradní schůzky,
ty si strávila na Pražském hradě hodně dlouhých dní,
hodin, sledováním toho, jaká auto tam přijíždějí,
kdo z nich vystupuje, kdo chodí do arálu Pražského hradu,
zdal je tam tam prezident,
nebo jsou tam pouze, minář, snejedlím a tak dál.

Vlastně s toho mi vyplívají dvě otázky.

A a B, za A, to se to nedalo zjistit jinak,
to si fakt musela stepovat, jak v minulem 100 letí novinář na hradě.

A za B, kdo tam byl?

Tak te první části té otázky,

podle mě se to nedalo zjistit jinak.

Samozřejmě mohli jsme jítou cestou,
že bychom si našli nějakého člověka,
který by nám hlásil, kdo tam chodí,
nebo nechodí, což mi nepřijde úplně novinářsky čistý,
a když jsem bydlela kousek od hradu,
zruba 3 minuty a vždycky jsem šla kolem
a viděla jsem tam nějaký auto,
tak mi to po nějaký době minulej rok začalo vrtat hlavou,
co se to tam vlastně děje.

Je to nějaká tržnice, nebo co to je jako znamená.

A když jsem tam chodila čím dál tím víc častěj,

tak jsem viděla vycházet i známe tváře,

s biznesu, s politiky,

tak jsem si potom teda řekla i s mým šefe Michalem Švecem,
že tam budeme stát, což začalo zhruba v Dubnuloňckého roku,

pokračovalo to následně až do letošního února,

kdy jsme tam byli v průběhu toho celého roku

a sledovali jsme, kdo tam skutečně chodí,

a za mě si to prostě jinak nedalo zistit.

Jinak než je, že tam stojíš, mrzneš a fotíš

a snaží se potom rozklíčovat, kdo ty lidi skutečně jsou
a proč tam chodili.

A k té druhé části té otázky, kdo tam chodil.

A za kým hlavně?

A za kým.

To bylo právě to, co bylo z počátku pro mě obtížné,

protože tam je ten hlavní problém v tom,
že lidé, kteří mají vykonávat svojí práci pro prezidentský úřad,
tak si zesídla prezidentů, udělali místo pro svůj biznis.
A bylo potřeba oddělit, kdo tam za kým chodí.
Protože to, že lidi zhrad politiku, nebo i biznisu,
nebo právníku justice chodí za prezidentem,
tak to obhájíš, prostě prezident se má, schází s lidem
a má s nima konzultovat řadu věcí.
Na tom není špatného.
Ale špatného je na tom to, když právě ti to lidé,
vysoce postavení ve státní zprávě, nechodí za prezidentem,
ale chodí právě za těma hledvima.
Nebo když lidi z biznisu chodí na Pražský hrad právě za těma hledvima.
Takže pro mě bylo těžký z počátku oddělit to,
za kým tam skutečně šli.
Takže jsem to vždycky musela docela dlouhou dobou rozklíčovat.
Jak se to vlastně rozklíčuje? Jak víš do jaký kanceláře dou za kým dou?
Můžu to říct?
No, můžu to říct.
Já jsem to na začátku poznala vždycky tak,
že lidi, který míhřili za minářem nebo za nejedlím,
tak jezdili nahrat a parkovali na třetím nádvoří.
Což je nádvoří, který je přímo na proti katedrále,
a právě tam je vchod, který se jde do kanceláří mináře a najedlého.
Kdyby ti lidi chodili za prezidentem nebo za někým jinem,
tak většinou v tu dobu, ono si to po tom posledze měnilo,
tak v prvním polovině roku 2022 chodili ze druhého nádvoří
a chodili tedy jiným vchodem a byly to standardní schůzky,
nebylo na tom nic špatního.
Takže já jsem to poznala na začátku hlavně takhle,
že ty lidi chodili tady z toho nádvoří
a poté jsem dělala to, že jsem tím lidem volala
a ptala jsem si jim, co tam dělali.
Oni vždycky, když šli za nedlím nebo za minářem,
tak dělali, že ani neví kdo to je.
A naopak tě lidi, který neměli co skrývat,
protože šlo o schůzku, která se týkala nějaké běžné agendy,
nebo se týkala nějakých zahraničních cest,
byly to často i lidé s diplomace,
který chodili za někdejší šéfem zahraničního odboru Rudolfem Indrákem,
tak neměli vůbec problém to říct, stejně tak i Indrák,
který potvrdili, jo, těhle lidi byly za mnou,
takže ti postupně z toho se znamu vypadávali lidi,
kteří nešli tam ani tam,

a potom jsem si musela skrze nějaký svý zdroje na hradě ovejrovat, že skutečně šli za nedlím nebo za minářem.

Takže takhle jsem to ovejrovala.

A když se sptal na to, kdo tam chodil, tak já bych ty lidi rozdělila do 5 skupin.

Jednou skupinou jsou za mě zákulismí hráči, nebolo byste.

Což jsou lidé, kteří mají za sebou nějakou kontroverzní minulost, jsou stíhaní, nebo obžalováni, nebo odsouzení, figurují v nějakých velkých kázách, který pohli jako českou scénou, nejen politickou, ale i biznesovou.

Potom tam mám další kategorie, kterou jsem nazvala politici.

Tam jsou lidé, kteří nahrat opakovaně chodili, můžeme menovat ministra spravenlnosti

Pavla Blažka, lidé s SPD, ale nejenom je.

Už v době, kdy byl před sedev vlády Andréj Babiš,

tak část jeho vlády taky opakovaně chodila na hrad za nejedlým a minářem, můžeme menovat exministrině i spravenlnosti Marii Benešovou,

nebo exministra vnitrajena Hamáčka, který tam opravdu byl velice často.

Ten je tak paní Benešová, nebo exministra zaměněl s tvými Roslav Tomán, takže těch lidí bylo opravdu mnoho.

A další skupina lidí, kterou jsem s nějakým způsobem pojmenovala,

tak byli právnice, kteří často chodili na hrad, je to Marek Nespela,

Petr Michal, advokát Trojan, Tomáš Tomšíček,

a bylo jich opravdu nespočet.

Potom další složkou jsou lidé z justice,

kteří dlouhodobě na hrad chodili,

teď třeba mě napadá přecerá nejvžího soudu Pan Anděloviši,

a potom poslední částí jsou lidé, kteří podnikají bučné dlím,

nebo s menářem, a ty jsem nazvala jako biznesový partnery,

kteří na hradě byly non-stop.

A byli tam opravdu furt.

A já vždycky už jenom, když jsem věděla tu SPZ-ku,

tak jsem říká, super, tak to zastan budou dvě hodiny.

A už jsem si ani nemusela vboce fotit,

protože jsem věděla, o kohodé jenom z krize tu SPZ-ku,

a věděla jsem, jak zhruba to jednáň bude trvat z dlouho,

ale ty by se chtěli vědět nějaká konkrétní věděla,

která je to, když jsem věděla, když jsem věděla,

ale ty by se chtěli vědět nějaká konkrétní mena živou.

Teď se v mě to zajímalo, hlavně co pak tam jako pánové chtěli,

přepokádam, že většinou pánové asi.

No tak když třeba začneme těmi lidmi,

stejskupiny zákulisní hráči,
tak můžeme menovat například Jana Kočku,
lobbystu Tomáše Hrdličku.
Kampaň prezidenta Miloše Zemana,
a teď už nikoli přes spolek, ale přes na finanční plnění.
Podpořil také podnikatel Tomáš Hrdlička,
který daroval nefinanční plnění v hodnotě 440 tisíc korun,
řekl, že jste to s ním domlouval vy.
Jak úzké kontakty s Tomášem Hrdličkou máte?
Inne nazal bych to úzkým kontaktem. Já se s panem Hrdličkou znám.
Miroslava Černoška, což je vlivný hráč Českého sportu,
do skupiny vlivných sportovních bossů
zapadá i Miroslav Jansta nebo Miroslav Pelta,
který znovu řeší před soudem kauzu sportovních dotací,
ve kterou je zamutaný právě i Jansta.
Můžeme menovat Olo Moudského magnáta Ivana Kiselého,
nebo jako vlivnou postavu Českého zdravotnictví Marka Schneidera.
Můžeme menovat slovenského milionář Milana Fila,
nebo Radoslava Barana, nebo Pavola Kroupu, těch mén je třeba 60.
Takže tě tedy nechci tím úplně zahlcovat.
Tam se netrhli dveře, tak?
Tam se netrhli dveře, potom se můžeme bavit i o úředních,
což je vlastně další skupina, na kterou jsem zapoměla.
Tam můžeme menovat šefa všeobecné zdravotní pojštění zdeňka Kabátka.
Můžeme menovat i Miroslava Kalu,
prezidenta nejvyššího kontrolního úřadu, který za kanceléřem i nářem opakovaně jezdil také.
Můžeme menovat šefa Antimonopolního úřadu Petra Mosno.
Těch zájmů je tam, ale jako hromada?
Těch zájmů je tam hromada a ten vliv můžeme například ukázat na případu zločného roku,
kdy prezident Miloš Zeman řešil, koho menuje do České národní banky.
V tu dobu tě lidi nechodili za prezidentem Zemanem, kteří o tu pozici stáli, ale chodili za nejedlím a
za menárem.
A to byl právě předseda hospodářské komory Vladimír Dlouhý a dosluhující guvernér Jerí Rusnok.
Vladimír Dlouhý minulý rok chodil za nejedlím a chtěl o něm, aby se přimluvil za něj v tom,
aby prezident ho dosadil do České národní banky Jerí Rusnok.
Dosluhující guvernér zase chtěl, aby prezident menoval lidi, které on chce v Čeleté banky.
No ale to zas on říkal kanslerovej v Ratislavu Minárovi.
Nikdo z nich nešel za prezidentem.
A prezident nakonec udělal krok stranou a menoval guvernérem Aleše Michla.
A právě na tom zekrásně vidět, že ty lidi, kteří stojí třeba o nějakou důležitou funkci,
tak se to snaží vždycky uhrát z krzě tady tu dvojici.
Tehle a věděl o tom? Věděl o tom Miloš Zeman, že se na hradě Minárs nejedlím schází ze spoustou a
spoustou vlivných lidí.
A co si s nimi řeší?

Já jsem se o tom teď bevolá s Martinem Nejedlím a ten mi tvrdí, že prezident byl seznámený o všech důležitých schůzkách, které tam vedl.

Aval mi to na příkladu, když se opakovaně scházel s šéfem Čezu Danielem Benešem a říkal mi, že o těch schůzkách věděl, že to fungovalo.

Na tom principu, že prezident Zeman se o něco zajímal v rámci Čezu, tak Martin Nejedlí mu chtěl vyhovět, ujetat mu laskavost, tak si pana Beneše pozval nahrát a společně to vyřešili.

Šlo pří o zahraniční cesty, o nějaké zahraniční akvizice, ale nikdy pří nelobovalo pro nějaké firmy, které by mohli v Čezu dostat zakázky.

A jenom když se teda bavíme o Čezu a o oblasti energetiky, tak to je právě oblast, ve kterém Martin Nejedlí dlouhodobě podniká.

On dlouhodobě působil ve firmě ATM Energy, kterou teď prodal a nyní vlastní Adamovské strojírny, za které vystupuje Martin Svoboda,

což je další člověk, který byl na hradě non-stop a který s Martinem Nejedlí.

To jsme si poslední, kdo tam nebyl, která?

No, můle se za mnou stavit.

Ale ještě jenom když vyjmenujeme ty důležité lidi z toho biznisu, což se možná mohla udělat na začátku,

tak nemůžeme zapomenout na Jaroslava Strnada, Michaela Strnada, na Romana Vika, nemůžeme zapomenout na Sheffa Colt, Lubošeková říká, na Pavla Tikače a jeho ženu, pani Tikačovou, která taky opakovaně jezdila na hrad, nebo na senátora Ivo Valentou, nebo na Jaroslava Vaneše a prostě další, ale jenom jsem ještě chtěla tady z toho šuplíčku říct pár jmen.

V telefoní se znam, tady trošku v dnešním studio N, tak možná někteří z nich jsou i naši posluchači, tak se uslyší třeba, možno být pro něj takové překvapení.

Ale pokud se nepletu tak oni na hradě v nějakou chvíli zestily, že tam chodíš, protože ty informace jsme zkrátka začali zveřejňovat.

A pokud se nepletu tak někteří těch hosta dokonce začali chodit pěšky, tak se tam objeal nějaká folie na dverích, aby se tam nevěděla do vnitř, je to tak.

Nebyla se vítaný host?

Nebyla jsem vítaný host a nejvíc jsem to podcítovala v tom květnu, kdy bylo občas nepříjemný tam sedět.

Štěstí pro mě bylo v tom, že bylo teplo a nebyla mi zima.

Což teda se nedá říct o téhle zimě, kdy tam prostě člověk úplně zmrzl, ale vždycky jsem viděla, že spoza oken mě vyhlíží sekretářky Martinané Dího a kanceléře Vratisláva Mináře a hned tím šli hlásit, že tam jsem.

A když mě viděli, třeba hne tráno, že tam jsem, tak ty lidi chodili pěšky, abych je nepoznala.

Jenom, že já prostě, když jsem tam seděla a občas jsem se nudila, tak jsem se koukala na ty lidi, kteří tam chodí

a dokázala jsem vytipovat, že to nejsou turystí, ale že dou právě zase zadímá, protože se chovali úplně jinak než turystí, kteří se prohlíželi si věci, které jsou kolem nich, ale lidi, kteří šli nahrát, tak věděli přesně kamdou,

mýřili vždycky přesně do těch kanceláří.

Takže tady ta pěšší hůze nahrat se jim až tak nepovedla, byl to například případ i Jaroslava Strnada, který radši parkoval úplně mimo hrad a nahrat šelpěšky. Naštěstí pro mě jsem ho tam taky potkalám, stejně tak nahrat šelpěšky například šef NBU Jiri Lank, ale taky jsem ho potkala.

Pro smolík.

Já jsem docela šťastná, to zase jako musím říct, ale tady ty věci se tam děli, o nich chodili pěšky, abych neviděla to auto.

Potom, když opakovaně nahrat je zděl taky ministr správnosti Pavel Blažek, který to vysvětlí slovi, že tak zvaný vládní vědna báč, proto nahrat chodí, aby nějakým způsobem dojednával nějaký věci mezi hradem a vládov, protože premiérovi Petrovi Fialovi se tam až tak často jezdit, asi nechtělo.

On potom absolvoval jenom ty pravidelné večere s prezidentem Milošem Zemanem.

A když jsem tam právě stála prezidentského tunelu, kam vždycky zajížděl limuzína Pavla Blažka, tak se po týdnu stalo to, že oni celý ten tunel oblepili foli, takže nebylo možný zistit, kdo v tom tunelu je

a oni převáželi ty důležitý hosty právě z křze ten tunel, abych já si nemohla vyfudit ten obličej a abych já nevěděla, jaký auto tam je.

Potom se děli i věci, že řidiči hradu,

kterí mají vozit jenom zaměstnance Pražského hradu, taky jezdili pro ty hosty do centra do Prahy a převáželi je nahrat z křze ten tunel.

Abych já si myslila, že nahrat jde normální auto, který veze nějakýho hradního zaměstnance, ale hradní zaměstnec v tom autě ne seděl, ale seděl v tom úplně někdo jiný.

A šlo o lidi z biznesu nebo o různé státní úředníky, které takhle převáželi.

A když si byla světkem toho dle všeho, tak jako co si o tom myslíš?

Jak se to interpretuješ? Je to ještě horsší, když jsme si mysleli?

Mě to spíš přijde v típný, že se myslaželi dělat takový hly na schváli, protože jenom o niví, co se tím teda snaží schovat.

Když se tváří, že na tom přece není nic špatného,

tak proč se snaží ty věci takhle maskovat a dělat kolem toho takový halo?

Podle mě nečekali, že tam budu celý rok, nebo skoro celý rok,

protože se nám začala být v dubnu a nečekali, že je budu takhle dlouho otravovat.

Že ty sež vytravala?

No asi občas, jo.

Ale musím teda říct, že potom květ mu se to trochu sklitnilo, protože jsme si tam na sebe vzvykli.

Takže to už bylo v pohodě.

Oni prostě se s tím smířili, že já tam teda furt budu a jako, že s tím prostě nic nenadělaj.

Protože policie mě zkrze tu prohlídku pustí, to mu nemůžou zabránit, nevymysli se pokoušeli tomu nějakým způsobem zabránit.

Slyšela jsem různé věci, že příjo, že si na to kancler stěžoval, že mě tam pouští na ten hrát vůbec, ale prostě mě tam poušteli i dál.

Zvykli se na mě lidi v kavárnách, kam jsem si chodila pro kafe.

Lidi, kteří mě poušteli na záchod, na hradě pro turisti,

občas jsem nemusela třeba zaplatit deset korun, protože jsem tam třeba šla deset krát za tenden.

A tak jsme si tak zžili s tím prostředím.

Takže...

Ty běžný kolorit.

Přesně.

Centra Prahy.

Přesně s některými lidmi nebo řidiči už jsme se tam jako zdravili.

Já jsem říkala, tak ho povezte dneska v utajení.

Takže potom se to dalo do takové rověny, že to bylo spíš trochu vtipný.

A prostě jsme tam byli taková jedna velká rodina.

Ještě mi řekni, minář nejedlí, jaký oni měli osobní vztak sezemané.

Byly to přátela i kamarádi, byly to jeho blízcí, byly to jenom lidi, kteří ho využívali?

Jak to měli spolu?

Já si myslím, že ho měli pragmatické rádi.

Nemyslím si, že by to byl pro ně úplně člověk, se kterým by chtěli trávit rodinou dovolenou, nebo který by byl fakt opravdu jako ten přítel.

Ale oni se natokoukali pragmaticky, že to je člověk, který zastává extrémně vysokou funkci.

Díky, který oni můžou dělat věci, který im hraje dokaret například v jejich biznesu,

oni věděli, že ho potřebujou a snažili se mu výt ve všem maximálně vstříc,

protože kdyby o něj přišli, tak automaticky přijdou o tu ochranu, kterou on im dával posledních 10 let,

což je strašně jako cenná věc, co ten milož Zeman jim poskytl, on jim dělal štít po celou tu dobu a on si to asi ani neuvědomoval, protože milož Zeman je člověk, který je si se extrémně sebe vědomí, mstiví neempatický a má svojí hlavu, je hrozně tvrdý člověk,

ale zároveň je pro mě nepochopitelný, že se tak snadno dokáže ovlivnit svým okolím, kterému je loaján,

pro něj ta vlastnost být loaján je extrémně důležitá a když seš loaján, tak on ti odpustí úplně všechno.

Já jsem se o tom bavila teď s jedním člověkem, který z hradu odešel a právě jsem se ho na to ptal a říkala jsem mu, já to vůbec nechápu, on ty věci neviděl, on neviděl, co se kole měj děje, co ten minář třeba s tím prezidentským úřadem dělá,

jak se poslouvá, jak je deformovaný ten úřad po těch deseti letech, nebo i ty kauzi, které mináře provázely

a on mi říkal ten člověk, který taky zná velice dobře miloše Zemana,

on mi říkal, u něj je to tak, že jemu nevadí, když máš nějaký problém, nebo když se dostaneš do úzkých,

když to jeho poškodí jako prezidenta, ale u něj je strašně důležitý, že seš loaján přijdeš k němu,

nasipeš si popel na hlavu, nelžeš a řekneš popravdi všechno, tak jak to je a nehází živěnu na ostatní.

Je otázkou, jestli mináři nejedlí Zemanovi zdělovali veškeré své pohnutky, tak jak reálně byli,

myslím si, že spíše a myslím si, že to dokázali dobře zahrát, ale miloj Zeman jim to si žeral i s navijákem.

Já vlastně takhle zdálce mě to přijde, jak kdyby byl odstráněn od světa na tom lanském zánku miloj Zeman,

protože nejmu se vlastně nedalo ani pořádně dovolat, tam se dovolat jenom přes Vratislava mináře, nebo přes nějakou uklízečku nebo přes nějakou asistentku tam.

Jo, kterému lidlovou.

Je to k němu vůbec jako plulo to informaci, jestli vůbec je moho mít, když tam byl ten filtr, ta barier a právě těch dvou, kteří se tam sami úradovali.

To byla právě věc, díky které se miloj Zeman taky podle mě hodně změnil, protože v tom prvním volebním období byl člověk, který se scházal se s mými přátely a s lidmi, se který mi úste spolupracoval v těch 90. letech.

Onil ty poradní tými přece, ty se rozpadli později?

Ty se rozpadli, ale když se vrátíme k tomu jeho prvnímu mandátu, tak lidi, který se s mým bavili měli možnost toho navštívit.

A to i díky tomu, že k Milošovi Zemanově se mohli dostat i skrzé jeho bývalého protokoláře Indřicha Forayta.

Bylo tam být s lidí, kteří dali prostor těm lidem se k tomu Zemanově dostat.

Ale jak už jsem říkala na začátku, když se minář a nejedlí zbavili tady těch lidí, kteří dávali přístup k tomu Zemanově, tak už byly jenom o ně dva, kteří ten přístup více méně měli, a taky to ho využili.

A v roce 2018, když Miloš Zemanově po druhé vyhrál v prezidentské volbě, tak se skutečně uzavřel na Lánský zámek, ale tím důvodem bylo.

Jednak to, že kámslér minář i osedníky němu nepouštěli všechny lidi,

i lidi z toho poradního týmu, kde zasedli například jeho členové kabinetu

v době, kdy byl Miloš Zemán premiérem, tedy v letech 1998 až 2002,

ale taky v tom hrálo roli to, že Miloš Zemán měl velké zdravotní problémy,

což bylo daný tím, že on dlou hrobě byl alkohol, kouřil,

trajují historiky, že on byl schopný vykouřit 60 cigaret deně,

a vypít 6 až 10 sklenček výna a x-panáků tvrdého alkoholu.

A neměl dlou hrobě dostatek živin, protože on až tolik nejedl,

takže on jen kouřil a pěl, zároveň trpěl cukrovkou, neuropatí.

Ten neho zdravotní jako stav se projevil například, když odděl do Číny,

kde nebyl schopný dojít pěšky na společnou fotografii s ostatními státníky

a musel ho tam dovážít golfový vozík. A to byl ten začátek toho jeho konce,

mohlo to tak vypadat, nicméně nezačátku roku 2022 jako by vstal z mrtvých,

ale tam potom od roku 2018 do toho roku 2021 se ten stav extrémně zhoršoval,

bylo to špatný.

A tam si proměně, že tě předošu a tam si možná, připomídme právě tu hospitalizace Miloše Zemana na podzim roku 2021, protože vlastně celá země,

tehdy čekala na informace o zdravotním stavu svého prezidenta,

ty informace jsme nedostávali, protože právě minář a nejedlí postavili

kolem prezidenta Informační zedť.

Půjdeme teď jenom na skok, Živě Dolán je tam náš kolega Shimon Pillek,

protože za panem prezidentem přijel premiér Andrej Babiš.
Sůvladím s tebou, že to je určitě ukázka toho,
jakým způsobem byl Milož Zeman zabetonovaný v Lánech.
Zruba čtvrt hodiny po odjezdu premiér Andrej Babišen z Lánského zámku odjela také sanitka.
A jak ty informace, které si týkali hlavistátů,
uvolňovala jenom tato dvojice nebo jirí ovčáček, který nicméně místo jakýkoliv informací
si dával na své socialní sítě žal mi.
Prezident je nemocný, takové prohlášení vydal hradní mluvčí vpátek,
kdy Milož Zeman odvolil na Lánském zámku, následně odvolal i další program
dnešní první povolední schůzka s premiérem Andrej Babišem v Lánech,
ale platila, pak se prezidentů vstav zhoršil.
Nebyl nikdo, kdo by to komunikoval.
Což bylo jako ekstravně šílená situace v tu dobu,
protože teď si můžeme říkat dobrý Milož Zeman normálně dokončil svůj prezidentský mandat,
ale v tu dobu, když si na to jenom vzpomenu, jak jsme to v Médích prostě řešili,
jak jsme nikdo nevěděl, co se bude dít,
jak se řešilo to, jestli se aktivuje článek 66 ústavy,
jestli prostě to prezident přežije, protože to fakt vypadalo hodně špatně
a hrad milčel.
Spomno to, jak jsme tady nevěřicni všetně na to koukli, co se vlastně vůbec děje.
Jo, a místo toho...
A místo toho kanceláři náš si udělá na hradě tiskovku,
kde si stoupne před sochu Tomáše Gerga Masaryka,
kde ukazuje video, který má dokládat, že prezident Milož Zeman žije.
Chtěl bych podíkovat všem, kteří panu prezidentowi píší po zbudivé dopisy
a přejímů zravení.
Pana prezidenta v nemocnici, na jeho přání často navštíuje rodina
a někteří spolupracovníci kanceláře prezidenta republiky.
Prezidentowi je na jeho přání přidávám dený monitor správ,
zajímá se o dění v České republice i ve světě.
Mění požáram kolegy, aby postili změnovaný záznam.
Svolení s měm ovené na nejřezší termin.
Super.
Jsme rádi, že máme ten čas.
Což je otvávalo, že máš německé přísluví,
svejte je bovnen, ale zbívolen.
Tak.
Čas víte, že je to tak šel.
Přišel to jako se stvání, ale dílám, když čas ten má.
Já prostě to spětně vůbec nechá puty věci,
které se tady děli.
Je to strašně absurdní,
ale jenom ta zemanova hospitalizace byla důsledek toho,
že hrát a jeho nejbližší okolí s tím nic nedělali.

Zdravotní stav presidenta Republiky se podle všeho zhoršoval už několik dnů.
Koli němu například dovolil v Pátek na zámku v Lánech?
A moc dobře to věděli, že je potřeba zasáhnout už minimálně rok do předu.
Protože to byla doba, kdy se do toho ponořil také někdejší policijní prezident Jan Švejdar, který po cebou má i ochranku prezidenta.
A ti to měli opravdu velice složité, protože se o prezidenta museli starat, ale oni nebyli pečovatelky.
To měli být jeho ochránci, oni neměli vykonávat pečovatelskou službu v Lánech.
Prostě není jako agenda, kterou oni mají vykonávat.
A právě to v roce 2020 se už začalo řešit, že je problém a že zdravotný stav miloše Zemana se zhoršuje.
Policijní prezident na to opakovaně mináře upozorňoval.
Upozorňoval na to také šev Zemanový ochranky Jan Baláš.
Minář s tím, ale nic nedělal.
Místo toho delán poslal physioterapeuta.
Ačkoliv policijní prezidů um řádilo, aby se už tehdy o Zemana stala jako profesionální pečovatelská služba.
A kdyby se to stalo už tehdy, tak se nikdy nedostaneme do toho bodu, že Miloš Zeman bude x-týdnů hospitalizovaným nemocnice a bude to vypadat, že to třeba nemusí přežít.
Ještě poslední otázka. My jsme mluvili o tom, že se za sdmi hradu děli věci, o kterých nevíme.
A mě by zajímalo, jestli budeme někdy vědět jako ovšem, že se se podaří někdy postihnout vyšetřit, nebo aspoň popsat všechny ty nekalosti, který se na hradě zavlády.
A teď já nevím, jestli mám říct Miloše Zemana nebo okolí Miloše Zemana děli.
Já si myslím, že se dozvíme jenom zlomek.
Ale to, co se skutečně na hradě dělo, zstané zahleno bohužel tajemstvím.
Myslím si, že novináři dělali skvělou práci i s ostatních redakcí, kdy rozkrývali věci, které se děou v příspěvkových organizacích, především v lánské správě, kterou vedl odcouzený Miloš Balák.
Viděli jsme taky podruce minářovi a těm věcem, které on dělal a jak si přihrával ke svému biznesu, to stejné platí i pro nejdleho.
Ale myslím si, že ty hlavní otázky pro mě osobně jsou dosud neverčené.
A to je to, jak oni konkrétně znužili tu svojí funkci pro lobování ve prospěch jiných firm a kde jsou ty peníze.
Tak a tady se zastavíme našem vyprávění o prezidentování Miloše Zemana.
Zítřa v poslední epizodě 3 dílné miniserie se podíváme na jeho úplné finále na zametání stop.
I zítřa si budeme povídat s reportérku N. Zdislavou Pokornou.
Zdíšem mnosti děkuju za tvou práci, za tvou vyprávění a mě se hezky za tím.
Ahoj.
Ahoj, Filip, moc dík.